— tässä samassa kansallisessa lainsäädännössä, joka on käsiteltävässä asiassa Belgian lainsäädäntö, ei velvoiteta työnantajia ottamaan käyttöön luotettavaa järjestelmää, jonka avulla kunkin työntekijän päivittäin suorittama työaika voidaan mitata,

— työnantaja ei ole oma-aloitteisesti ottanut käyttöön tällaista järjestelmää, ja

— työntekijä näin ollen saatetaan tilanteeseen, jossa hänen on käytännössä mahdotonta osoittaa työajan ylittyminen?

(1) EUVL 2003, L 299, s. 9.
(2) EYVL 1989, L 183, s. 1.

Valitus, jonka Helleenien tasavalta on tehnyt 25.2.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-14/18, Kreikka v. komissio, 19.12.2019 antamasta tuomiosta

(Asia C-106/20 P)

(2020/C 161/50)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: E. Tsaousi, E. Leftheriotou ja A. Vasilopoulou)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta ottamaan valituksen tutkittavaksi ja kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 19.12.2019 asiassa T-14/18 antaman tuomion, jolla hylättiin Helleenien tasavallan 16.1.2018 nostama kanne, jolla vaadittiin kumoamaan komission 8.11.2017 antama täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/2014, hyväksymään edellä mainitun kanteen ja kumoamaan komission päätöksen siltä osin kuin unionin rahoituksen ulkopuolelle jätettiin Helleenien tasavallan varainhoitovuotta 2014 koskevat pinta-alatukien alan menot, jotka vastaavat 5 prosentin osuutta laiduntuista aiheutuneiden menojen kokonaismäärästä ja joiden nettomäärä on 12 482 555,68 euroa. Lisäksi vaaditaan komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste koskee sitä valituksenalaisen tuomion osaa, jossa hylätään Helleenien tasavallan unionin yleisessä tuomioistuimessa järjestetyssä suullisessa käsittelyssä esittämä perustelu, jonka tueksi se vetosi unionin tuomioistuimen 15.5.2019 antamaan tuomioon Kreikka v. komissio (C-341/17 P, EU:C:2019:409). Valitusperusteen ensimmäisessä osassa väitetään, että valituksenalaisella tuomiolla rikottiin menettelysääntöjä ja loukattiin oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan tuomioistuimessa siltä osin kuin edellä mainittu Helleenien tasavallan perustelu jätettiin tutkimatta riittämättömin ja ristiriitaisin perusteluin. Toinen osa koskee asetuksen 796/2004 2 artiklan virheellistä tulkintaa ja soveltamista sekä valituksenalaisen tuomion perustelujen ristiriitaisuutta ja puutteellisuutta sillä perusteella, että Helleenien tasavallan väite todettiin tehottomaksi.

Toinen ja kolmas valitusperuste koskevat sitä valituksenalaisen tuomion osaa, jossa hylättiin muut kumoamisperusteet. Toisella valitusperusteella väitetään, että valituksenalaisessa tuomiossa otettiin oikeudenkäynnissä esitetty näyttö, erityisesti kokonaislaskelmaa koskeva taulukko, joka sisältää 79 664 tukea saaneen laidunviljelijän tietojen arvioinnin ja Helleenien tasavallan perusteettomasti maksamat ja takaisinperimät määrät, huomioon vääristyneessä muodossa, mikä on lainvastaista ja perusteltiin ristiriitaisesti ja riittämättömästi.

Kolmannella valitusperusteella väitetään, että valituksenalainen tuomio on kumottava, koska asetuksen 1290/2005 31 artiklan 1 ja 2 kohtaa, asetuksen 1306/2013 52 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja delegoidun asetuksen N:o 907/2014 12 artiklan 1–6 kohtaa tulkittiin ja sovellettiin virheellisesti ja koska komission asiakirjoista VI/5330797 ja C(2015) 3675 final/8-6-2015 ilmeneviä suuntaviivoja ei noudatettu, koska perusteluvelvollisuus laiminlyötiin (SEUT 296 artikla), koska näytön esittämistä koskevia säännöksiä sovellettiin virheellisesti (sellainen todistustaakan jako, josta seurasi Helleenien tasavallalle ylivoimainen näyttövelvollisuus (probatio diabolica)), ja koska venire contra factum proprium -periaatetta (kielto toimia oman aiemman menettelyn vastaisesti), ne bis in idem -periaatetta ja yleistä suhteellisuusperiaatetta tulkittiin ja sovellettiin virheellisesti. Lisäksi valituksenalaisen tuomion perustelut olivat valittajan mukaan riittämättömät ja ristiriitaiset.

Valitus, jonka Helleenien tasavalta on tehnyt 26.2.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-295/18, Kreikka v. komissio, 19.12.2019 antamasta tuomiosta

(Asia C-107/20 P)

(2020/C 161/51)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou ja E. Krompa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin ottaa sen valituksen tutkittavaksi ja kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 19.12.2019 asiassa T-295/18 antaman tuomion, jolla hylättiin Helleenien tasavallan 7.5.2018 nostama kanne 27.2.2018 annetusta täytäntöönpanopäätöksestä 2018/304/EU, hyväksyy edellä mainitun kanteen ja kumoaa komission päätöksen siltä osin kuin unionin rahoituksen ulkopuolelle jätettiin varainhoitovuosia 2011–2014 koskevien valvontatoimenpiteiden seurauksena Helleenien tasavallan (bruttomäärältään) yhteensä 17 869 131,75 euron menot (rahoitusvaikutus 14 857 076,98 euroa), jotka aiheutuivat ja ilmoitettiin maatalousrahaston osalta toimenpiteiden 125A, 321 ja 322 (bruttomäärä 15 631 043,52 euroa ja rahoitusvaikutus 12 618 988,75 euroa) sekä toimenpiteen 123A (määrä 2 238 088,23 euroa) yhteydessä, ja maataloustukirahaston osalta aiheutuneet 588 103,59 euron menot.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kuuteen valitusperusteeseen. Ensimmäiset viisi valitusperustetta koskevat maaseuturahastosta myönnettävään rahoitukseen tehtyjä oikaisuja.

Ensimmäinen valitusperuste liittyy asetuksen (EU) 1306/2013 52 artiklan 4 kohdan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen, kanteen kohdetta ja kannekirjelmän liitettä A23 koskevaan väärinymmärrykseen ja valituksenalaisen tuomion perustelujen puutteellisuuteen ja virheellisyyteen.

Toisella valitusperusteella väitetään, että valituksenalainen tuomio on kumottava perustelujen puutteellisuuden, ne bis in idem -periaatteen virheellisen tulkitsemisen ja soveltamisen ja sen, ettei unionin yleinen tuomioistuin työjärjestyksen 76 artiklan vastaisesti lausunut Helleenien tasavallan perustelusta, jonka mukaan komissio oli loukannut oikeusvarmuuden periaatetta, hyvän hallinnon periaatetta, luottamuksensuojan periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta.

Kolmannella valitusperusteella väitetään, että valituksenalaisessa tuomiossa sovellettiin virheellisesti asetuksen (EY) N:o 1698/2005 71 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja 75 artiklaa, asetuksen (EY) N:o 1974/2006 43 artiklaa sekä asetuksen (EY) N:o 65/2011 artiklaa, koska kolmas kanneperuste hylättiin riittämättömin ja virheellisin perustein.